

GASP. SCIOPPII
ECCLESIASTICVS

Gaspar Scioppi

Auctoritati

SERENISSIMI D. IACOBI
MAGNÆ BRITANNIÆ REGIS

OPPOSITVS.

In quo cùm Argumento magnam partem Nouo,
rùm Exemplo nemini adhuc vsitato disputatur

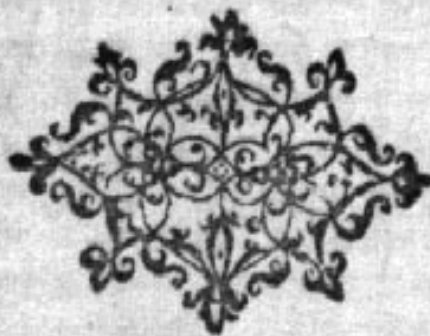
*De amplitudine potestatis & Iurisdictionis Ecclesiastica tam in tempora-
libus quàm in spiritualibus.*

*De Regum ac Principum Christianorum erga Ecclesiam eiusque Antisti-
tes seu Pralatos officio.*

*De natura & ingenio Ecclesie Rebellium, siue Hæreticorum, variisq; eo-
rundem ad Ecclesie obedientiam reducendorum modis.*

*De Characterè, siue signis ac Notis Ecclesie, ex quibus eam tam Ethnici,
quàm Hæretici à quibuscumque Hæreticorum conuenticulis queant
internoscere.*

Vijj

HARTBERGÆ

ANNO MDCCXI.

ILLVSTRISSIMO ET EXCELLENTISSIMO
Sacri Romani Imperij Principi.

D. FRANCISCO GON-
ZAGAE PRINCIPI CASTILIONI,
Marchioni

*MANTVAE ET MEDVLARVM,
Sulpharini Dynasta,*

CÆSARIO APVD REGEM CATHOLICVM
Oratori,

AVREI VELLERIS EQVITI &c.

GASPAR SCIOPPIVS

S. D.

*R*istotelem *forunt* cum ab aliis Auaritiæ, ab aliis verò Effusionis & prodigalitati nominè accusari se accepisset, non medicriter ea re gavisum esse: quippe qui eam minimè fallacem virtutis illius, quæ in largiendi mediocritate consistit, Liberalitatis notam esse intellexeret. Medij namque argumētum est, alijs aliud extremorū videri. Quem enim timidi audacē, audaces verò timidū dicunt in medio eum versari vereq; Fortē esse iudices licebit. Itaq; Philosophus idem in Politicis, quo loco de paucorū ac populari statu æquabiliter miscendo disputat, hanc iustæ temperaturę ac mistionis notam adfert, si ambiguum sit vtro nomine illa reipub forma, Oligarchiæ ne an Democratiæ propriè sit appellanda, cum alij eam aliter vocare soleant. Quapropter bona spe teneor, me hoc meo libro, quē nō tam disputationi & argumētis, quàm Auctoritati Serenissimi Britanniæ Regis opposui, officio egregie functum esse, cum alios nimiam meam in Ecclesiæ hostes lenitatem ac verborum moderationem accusaturos, alios vicissim de acerbitate mea, qua me vsum fuisse, neque humanitatis rationem habuisse existimabunt, conquesturos esse

IMPERATOR AVGVSTE
CATHOLICE HISPANIARVM
INDIARVMQVE REX:

Itemque cæteri

SERENISSIMI ET CATHOLICI
AVSTRIÆ ARCHIDVCES.

NON patitur mea erga Maiestates & Serenitates vestras deuotio ac fides, vt neglectui habeam, quicquid ad Augustæ Domus vestræ rationes quoquo modo videtur attinere. Itaque cum ROMAM superioribus hebdomadibus reuersus fama & auditione accepissem de quodam Serenissimi ac Potentissimi Angliæ Regis libro, quem ille *Apologiam pro Iuramento fidelitatis* inscripserit, & cum *Monitoria Præfatione* cum ad alios, tum præcipuè ad vos Austriacæ familiæ Principes ediderit, magnum me subito eius videndi desiderium incessit, vt scilicet, si quid rectè in rem vestram consultum ab eo vidissem, de tanti, tamque eruditi & disertis Regis amicitia vobis ex animo gratularer. Heri demum, hoc est, a. d. VIII. Octobris, eius copiam nactus sum, statimque eum translegi, & quod non nisi ad paucas horas eius vsuram petissem, nonnullis quæ notatu digniora, atque alicubi mihi vsui futura viderentur, cursim excerptis, ei, vnde acceperam, hodie remisi. Et consilium quidem, quod *Monitoria eius Præfatio* complectitur, hanc habere summam perspexi.

*Occasio huius
commentatio-
nis.*

Anni 1609.

*Tria summa
capita Præfa-
tionis Regiæ.*

I.

Primum omnium vos hortatur, ut tam docti, tamque sacrarum literarum intelligentes ac periti, quàm ipse est, euadere adnitamini: quam quidem rem non desperare se ostendit, si eadem via incedere, & iisdem, vt ita dicam, Mediis siue adiumentis, quibus ipse vsus est, vti vobis libeat, hoc est, si & sacras literas diligenter volutetis, & verum earum sensum vestro Marte inuenire, eique quod vobis verum esse persuaferitis, velut exploratissimæ firmitatis fundamento omnem fidem vestram imponere velit, neque eorum, quos DEVS

A

in Ec-